

Datum van
inontvangstneming

:

29/01/2026

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-818/25 – 1

Zaak C-818/25

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

11 december 2025

Verwijzende rechter:

Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanje)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

28 november 2025

Verzoekende partij:

TR

Verwerende partij:

Servizo Galego de Saúde (SERGAS)

T.S.X. GALICIA – SALA DO SOCIAL – A CORUÑA (hoogste rechterlijke instantie van de autonome regio Galicië, Spanje – kamer voor arbeidszaken)

GRIFFIE – TWEEDE AFDELING

[OMISSIS]

[contactgegevens van de verwijzende rechter, identificatie van partijen en hun vertegenwoordigers, procedurenummer en samenstelling van het gerecht]

BESCHIKKING

In het navolgende HOGER BEROEP IN ARBEIDSZAKEN [OMISSIS], ingesteld door [OMISSIS] TR, treedt SERGAS op als verwerende partij, met tussenkomst van het Openbaar Ministerie [OMISSIS] [aanwijzing van de rapporterende rechter]

FEITELIJKE ACHTERGROND

TEN EERSTE. TR heeft een vordering ingesteld tegen de Servizo Galego de Saúde, die voor behandeling en berechting werd toegewezen aan de Juzgado de lo Social número 1 de Ourense (arbeidsrechtbank nr. 1 van Ourense, Spanje), welke bij vonnis van 20 mei 2025 de vordering gedeeltelijk heeft toegewezen.

TEN TWEEDE. Dat in voornoemd vonnis de volgende feiten als vaststaand worden verklaard: „TEN EERSTE. Eiseres TR verricht werkzaamheden voor het verwerende orgaan in de professionele functie van gespecialiseerde arts in het vakgebied Interne Geneeskunde, met standplaats [het ziekenhuis waar eiseres werkzaam is]. TEN TWEEDE. Bij de uitoefening van haar functie binnen de dienst Interne Geneeskunde verricht eiseres, naast haar reguliere werktijd, aaneengesloten arbeid door het uitvoeren van aanwezigheidsdiensten (wachtdiensten met fysieke aanwezigheid) op werk- en feestdagen, als lid van een werkpost tijdens de nachtdienst, die zicht uitstrekt van 15.00 uur tot 8.00 uur van de daaropvolgende dag op werkdagen en van 8.00 uur tot 8.00 uur van de daaropvolgende dag op feestdagen. TEN DERDE. Eiseres had ouderschapsverlof van 9 juli 2024 tot en met 9 december 2024. Van 10 december 2024 tot en met 30 december 2024 genoot zij vakantie. Van 31 december 2024 tot en met 7 januari 2025 maakte zij gebruik van vrij opneembaar verlof. En van 8 januari 2025 tot en met 4 februari 2025 had zij vrijaf om borstvoeding te geven (lactatieverlof). TEN VIJFDE. Op 16 januari 2025 diende eiseres een verzoek in tot aanpassing van haar werkplek ter bescherming van het moederschap gedurende de borstvoedingsperiode. Op 30 januari 2025 bracht de arbeidsgeneeskundige specialist, na voorafgaande medische evaluatie, een medisch geschiktheidsrapport uit, waarin de werkneemster geschikt werd geacht voor haar gebruikelijke functie. Op 6 februari 2025 diende eiseres bezwaren in tegen het medisch geschiktheidsrapport en verzocht zij om aanpassing van haar functie en haar vrij te stellen van het verrichten van aaneengesloten diensten gedurende de lactatieperiode en zolang deze voortduurt. Nadat de eenheid voor preventie van arbeidsrisico's een rapport had uitgebracht, werd bij besluit van 29 april 2025 van het verwerende orgaan besloten geen enkele maatregel tot aanpassing van haar arbeidsvoorwaarden te treffen. TEN VIJFDE. Eiseres heeft tot op heden geen enkele wachtdienst verricht, aangezien haar wachtdiensten zijn overgenomen door haar collega's. Eiseres was op 25 mei 2025 ingeroosterd voor een wachtdienst. TEN ZESDE. Eiseres heeft op 30 april 2025 de vordering ingesteld.”

TEN DERDE. Dat het dictum van voornoemd vonnis luidt als volgt: „De door TR ingestelde vordering tegen de SERVIZO GALEGO DE SAÚDE (SERGAS) wordt toegewezen; er wordt verklaard en vastgesteld dat zij recht heeft op bescherming tegen het arbeidsrisico dat voor haar tijdens de lactatie voortvloeit uit arbeid in aaneengesloten diensten en in nachtdienst. Daarvoor moet haar functie worden aangepast, met vrijstelling van de verplichting tot het verrichten van aaneengesloten aanwezigheidsdiensten (wachtdiensten). Dit is een beschermingsmaatregel tegen genoemd risico tijdens de lactatie, waarbij het verwerende orgaan wordt gelast haar vrij te stellen van het verrichten van

aaneengesloten arbeid in nachtdienst tijdens de periode van borstvoeding, met een maximumduur van één jaar vanaf de datum van de bevalling en zonder vermindering van loon, en waarbij het verwerende orgaan tevens wordt veroordeeld tot betaling aan eiseres van een schadevergoeding ten bedrage van 1 800 EUR.”

TEN VIERDE. Tegen dat vonnis heeft eiseres bij de Tribunal Superior de Justicia de Galicia hoger beroep in arbeidszaken ingesteld, dat is aangevochten door de tegenpartij, de Servicio Galego de Saúde. Nadat de stukken aan de Tribunal Superior de Justicia waren voorgelegd, werd besloten ze door te sturen naar de rapporterende rechter.

TEN VIJFDE. Nadat de rapporterende rechter op de hoogte was gesteld en na beraadslaging door de kamer werd bij beschikking van 4 november 2025 het volgende beslist: „Aangezien naar het oordeel van de kamer twijfels bestaan over de juiste uitlegging van het op de onderhavige zaak toepasselijke Unierecht, wordt aan de partijen een termijn van tien dagen verleend om opmerkingen in te dienen met het oog op het eventueel stellen van een prejudiciële vraag inzake uitlegging aan het Hof van Justitie van de Europese Unie overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (voorheen artikel 234 EG). Het betreft de uitlegging van richtlijn 92/85/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid op het werk van werkneemsters tijdens de zwangerschap, na de bevalling en tijdens de lactatie (tiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 89/391/EEG), en in het bijzonder van artikel 2, onder c), waarin ‚werkneemster tijdens de lactatie’ wordt gedefinieerd als ‚elke werkneemster tijdens de lactatie in de zin van de nationale wetten en/of praktijken die de werkgever in kennis stelt van haar toestand, overeenkomstig deze wetten en/of praktijken’. Dit roept de vraag op of de omstandigheid dat een beperking in de tijd die gekoppeld is aan de leeftijd van de zuigeling wordt gesteld aan de toepassing van de in die richtlijn vastgestelde maatregelen – zoals is gebeurd in het vonnis in eerste aanleg – in strijd is met het Unierecht.”

TEN ZESDE. Beide partijen hebben opmerkingen ingediend. In haar opmerkingen concludeert de eisende partij als volgt: „Dat dit geschrift, na indiening, in behandeling wordt genomen, dat de daarin vervatte opmerkingen als ingediend worden beschouwd en dat vervolgens de door de Tribunal Superior de Justicia passend geachte beslissing wordt genomen met betrekking tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

De verwerende partij concludeert in haar opmerkingen als volgt: „IK VERZOEK dit geschrift als ingediend te beschouwen en in behandeling te nemen, vast te stellen dat is voldaan aan de procedure zoals vastgelegd in het procedurele besluit van 5 mei 2025 en dienovereenkomstig kennis te nemen van de voorgaande opmerkingen overeenkomstig het bepaalde in artikel 197, tweede lid, van de Ley

reguladora de la jurisdicción social [(wet inzake sociale rechtspraak; hierna: ‚LRJS’)].”

TEN ZEVENDE. Na onderzoek van de ingediende opmerkingen en na nieuwe beraadslaging door de kamer zijn de stukken aan de rapporterende rechter overgedragen voor het wijzen van deze beschikking.

RECHTSGRONDEN

TEN EERSTE. Gelet op de feitelijke achtergrond en de – in hoger beroep niet betwiste – feiten die in het vonnis in eerste aanleg als vaststaand zijn aangemerkt, zijn de omstandigheden die in aanmerking moeten worden genomen voor het stellen van een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie de volgende:

Ten eerste. Eiseres heeft in haar verzoekschrift gevorderd dat wordt vastgesteld dat zij recht heeft op bescherming tegen het arbeidsrisico dat voor haar tijdens de lactatie voortvloeit uit arbeid in aaneengesloten diensten en in nachtdienst. Daarvoor moet haar functie worden aangepast, met vrijstelling van de verplichting tot het verrichten van aaneengesloten aanwezigheidsdiensten. Zij heeft ook gevorderd dat het verwerende orgaan wordt gelast haar functie aan te passen door haar tijdens de lactatie vrij te stellen van het verrichten van aaneengesloten diensten in nachtdienst, zonder enige vermindering van loon, met inbegrip van de toeslag voor aaneengesloten aanwezigheid, alsook tot betaling aan haar van een schadevergoeding van 9 831 EUR wegens immateriële schade.

Ten tweede. De Servicio Galego de Saúde heeft zich tegen de vorderingen verzet en heeft, voor het geval deze zouden worden toegewezen, verzocht dat de veroordeling zou worden beperkt tot een periode van één jaar vanaf de geboorte.

Ten derde. Bij vonnis van de arbeidsrechtbank is de vordering gedeeltelijk toegewezen, in die zin dat enerzijds de verplichting tot aanpassing van de functie is erkend, maar anderzijds de duur van de veroordeling in de tijd is beperkt tot één jaar. Deze temporele beperking is door die rechterlijke instantie gemotiveerd onder verwijzing naar een analoge toepassing van de in artikel 126, lid 2, van wet 2/2015 van 29 april 2015 betreffende openbare betrekkingen in Galicië vastgestelde termijn van één jaar, die geldt als maximale duur van het verlof wegens risico tijdens de periode van borstvoeding, gelezen in samenhang met artikel 26, lid 1, van wet 31/1995 van 8 november 1995 betreffende de preventie van arbeidsrisico’s.

Ten vierde. Eiseres heeft tegen het vonnis hoger beroep ingesteld en verzoekt om schrapping van de daarin vastgestelde beperking tot één jaar, op grond dat deze beperking in strijd is met de artikelen 14, 15, 16 en 26 van de genoemde wet betreffende de preventie van arbeidsrisico’s, alsmede met artikel 7 van richtlijn 92/85/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid op het werk van werkneemsters tijdens de zwangerschap, na de

bevalling en tijdens de lactatie (tiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 89/391/EEG).

Ten vijfde. De verwerende partij komt op tegen het hoger beroep en betoogt dat de analoge toepassing van de termijn van één jaar, zoals vastgesteld in het vonnis in eerste aanleg, gerechtvaardigd is.

TEN TWEEDE. De op het hoofdgeding toepasselijke nationale regelgeving is neergelegd in artikel 26, lid 4, van de genoemde wet betreffende de preventie van arbeidsrisico's, alsmede in artikel 126, lid 2, van de wet betreffende openbare betrekkingen in Galicië.

Artikel 26, lid 4 van de wet betreffende de preventie van arbeidsrisico's: „Het bepaalde in de leden 1 en 2 van dit artikel is eveneens van toepassing gedurende de periode van het geven van borstvoeding indien de arbeidsomstandigheden een negatieve invloed kunnen hebben op de gezondheid van de vrouw of van het kind en dit door de medische diensten van het nationaal instituut voor de sociale zekerheid of van de onderlinge waarborgmaatschappijen – afhankelijk van de entiteit waarmee de onderneming een overeenkomst heeft gesloten voor de dekking van de arbeidsrisico's – wordt bevestigd middels een rapport van de arts van de nationale gezondheidsdienst die de werkneemster of haar kind medisch begeleidt. Er kan ook worden besloten dat de arbeidsovereenkomst van de betrokken werkneemster wegens risico's tijdens de periode van het geven van borstvoeding aan kinderen jonger dan negen maanden wordt opgeschort overeenkomstig artikel 45, lid 1, onder d), van het Arbeidsstatuut, indien is voldaan aan de voorwaarden van lid 3 van dit artikel.”

Artikel 126, lid 2, van de wet betreffende openbare betrekkingen in Galicië: „Evenzo hebben ambtenaren in de gevallen waarin de wet betreffende de preventie van arbeidsrisico's voorziet, wanneer er tijdens de periode van het geven van borstvoeding aan een kind jonger dan twaalf maanden een risico bestaat, recht op verlof onder dezelfde voorwaarden als die welke zijn geregeld in het vorige lid” (dat betrekking heeft op risico's tijdens de zwangerschap).

TEN DERDE. De kamer heeft twijfels over een aspect van de uitlegging van richtlijn 92/85/EEG, en meer in het bijzonder van artikel 2, onder c), daarvan, in het licht van de in de eerste rechtsoverweging uiteengezette omstandigheden en van de in de tweede rechtsoverweging weergegeven daarop toepasselijke regelgeving. Van deze uitlegging hangt – zoals in de volgende rechtsoverweging zal blijken – de uitkomst van de onderhavige zaak af.

TEN VIERDE. Doordat in het vonnis in eerste aanleg de aanpassing van de functie wegens risico's tijdens de periode van het geven van borstvoeding is toegewezen, beperkt de in het onderhavige hoger beroep aan de orde gestelde vraag zich tot de vraag of voor de veroordeling een termijn van één jaar moet

gelden, zoals door de verwerende partij wordt betoogd en door de rechter in eerste aanleg is aanvaard, dan wel of de vaststelling van een dergelijke termijn niet in overeenstemming is met het recht, zoals door eiseres wordt aangevoerd. Het betreft derhalve een zuiver juridische kwestie waarvoor het nationale recht geen duidelijke oplossing biedt. Hoewel artikel 26, lid 4, van de wet betreffende de preventie van arbeidsrisico's geen uitdrukkelijke temporele beperking stelt aan de aanpassing van de arbeidsomstandigheden die verband houdt met risico's tijdens de periode van het geven van borstvoeding – hetgeen het standpunt van eiseres ondersteunt – voorziet die bepaling wel in een tijdslimiet voor de opschorting van de arbeidsovereenkomst (tot negen maanden). Hetzelfde geldt ook voor artikel 126, lid 2, van de wet betreffende openbare betrekkingen in Galicië, waarbij het wel zo is dat in deze laatste bepaling de opschorting tot een termijn van één jaar wordt verlengd. Derhalve kan niet worden uitgesloten dat deze temporele beperkingen analoog worden toegepast op de aanpassing van de arbeidsomstandigheden, zoals door de rechter in eerste aanleg is aangenomen en door de verwerende partij wordt verdedigd.

Wat het Unierecht betreft, definieert artikel 2, onder c), van richtlijn 92/85/EEG het begrip „werkneemster tijdens de lactatie” als „elke werkneemster tijdens de lactatie in de zin van de nationale wetten en/of praktijken die de werkgever in kennis stelt van haar toestand, overeenkomstig deze wetten en/of praktijken”. Dit roept de vraag op of het vaststellen van een temporele beperking die is gekoppeld aan de leeftijd van het kind voor de toepassing van de in die richtlijn vastgestelde maatregelen verenigbaar is met het Unierecht, dan wel daarmee in strijd is. Volgens de verwerende partij is die temporele beperking, gelet op de in het kader van de procedure tot prejudiciële verwijzing aangevoerde argumenten, toegestaan op grond van de verwijzing naar de „nationale wetten en/of praktijken”. Eiseres daarentegen benadrukt in haar betoog de onredelijkheid van het vaststellen van dergelijke beperkingen, aangezien deze in strijd zijn met het preventieve doel van de richtlijn. Zij verwijst voorts naar artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, waarin is bepaald dat kinderen recht hebben op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn, hetgeen onder meer een passende voeding omvat, waaraan lactatie bijdraagt.

TEN VIJFDE. Gelet op al het voorgaande wordt overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (voormalig artikel 234 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap) besloten een prejudiciële vraag betreffende de uitlegging voor te leggen, overeenkomstig de bewoordingen van het dictum.

DICTUM

ER WORDT BESLOTEN een prejudiciële vraag betreffende de uitlegging voor te leggen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie, in de volgende bewoordingen:

„Is een beperking in de tijd van de maatregelen ter voorkoming van risico's tijdens de periode van het geven van borstvoeding, zoals vastgelegd in de nationale wetgeving tot uitvoering van richtlijn 92/85/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid op het werk van werkneemsters tijdens de zwangerschap, na de bevalling en tijdens de lactatie (tiende bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van richtlijn 89/391/EEG), verenigbaar met die richtlijn, in het bijzonder met de definitie van ‚werkneemster tijdens de lactatie' in artikel 2, onder c)?”

De procedure WORDT GESCHORST totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak heeft gedaan.

[OMISSIS]

[procesrechtelijke slotbepalingen]